

ning som denne. Oppositionen har dog i alt Fald den Redelighed, at de ikke siger, at de er andet, end hvad de er i Militærspørgsmaalet. De siger ikke: Vi er forsvarsvenlige, men: vi fremkommer kun med en Ordning, der er Grænsepoliti. De Herrer derimod kalder sig forsvarsvenlige, og de skiltes med en Forsvarsordning, som de lige saa godt som Sagkundskaben, som efterhaanden ethvert Menneske her i Landet — det er sket i Løbet af 8 Dage — er klar paa ikke vil have noget som helst med Forsvar at gøre i Krigens Stund.

Parkov: I Anledning af forskellige til mig rettede Henvendelser om min Stilling til Flertallets Forslag om en Nyordning af Værnene skal jeg ganske kort fremsætte nogle Udtalelser. Der er sagt, at jeg skulde have udtalt, at Ordningen af 1909 var af en saadan Natur, at det ikke havde saa stærk Hast med at faa den forandret. Naar jeg har udtalt noget saadant tidligere, har det ganske selvfølgelig været under Forudsætning af, at Ordningen af 1909 blev praktiseret, saaledes som denne Ordning muliggjorde det. Men det er ganske klart, at efter at man nu i en Aarrække er gaaet til at indskrænke Indkaldelse af Fodfolket til kun Halvdelen af det Tal, som Loven foreskriver, efter at der har været gjort Forsøg paa ogsaa at foretage en saadan Indskrænkning for de specielle Vaabens Vedkommende, efter at dette med Indskrænkningen af Fodfolkets Rekruttilgang har ført til, at det i en Aarrække ikke har været muligt at afholde Øvelser i Batailloner, i en Aarrække ikke har været muligt at samle de forskellige Led til større Manøvrer, efter alt dette siger det sig selv, at denne Ordning, saaledes som den nu i en Aarrække er praktiseret, er ganske uanvendelig. Og i Forhold til denne Ordning er det et betydeligt Fremskridt, der bydes ved den af Flertallet foreslaaede Ordning.

I Stedet for at man altsaa har denne mishandlede Ordning af 1909, uden nogen som helst Udsigt til at faa den forbedret eller ført tilbage til sin oprindelige Skikkelse, faar man en Ordning, som i hvert Fald i organisatorisk Henseende er erklæret tilfredsstillende, som har faaet de af Ministeriet udnævnte tilforordnede Tilslutning i Forsvarskommissionen, hvad den organisatoriske Side af Sagen angaar, og mod hvilken der ikke har været rettet andre væsentlige Indvendinger end, at den bød for lidt, at den Styrke, der kunde opstilles ved Hjælp af denne Ordning, ikke strakte

til til Løsningen af de Opgaver, som man mente maatte tilfalde vort Forsvar til Lands. Derfor er det, at man ikke kunde acceptere den af Regeringen foreslaaede Ordning. Men saaledes som Flertallets Forslag foreligger, efter at der er tilvejebragt et Fodfolksregiment mere end oprindeligt, efter at Artilleriet er blevet forøget i samme Forhold, efter at der endvidere er skabt Mulighed for at opstille tre Reserveregimenter, efter at der er skabt et helt andet Styrkeforhold end efter Ordningen af 1909 mellem Fodfolket og Artilleriet, efter at der er indført Maskingeværkompagnier ved samtlige Liniregimenter og ogsaa ved Reserve-regimenter, efter at der er dannet en Landstorm, som ved Siden af den Opgave at give Ungdommen en fysisk Opdragelse endvidere har til Formaal at kunne frigøre den mobile Hær ved dens Udrykning for at skulle afgive Styrke til Bevogtningen og derved har muliggjort det for denne udrykkende Hær helt og fuldt at give sig i Kast med Løsningen af de Opgaver, der kommer til at foreligge for den — efter at alt dette er sket, tror jeg, man vil erkende, at der her er skabt en Ordning, som staar langt over den nuværende Ordning af 1909. Derfor anbefaler jeg at stemme for den nye Ordning.

Det er ogsaa min Overbevisning, at hvis man vil se sig omkring i Verden, hvordan andre Smaastater organiserer deres Forhold, vil man træffe dem i Færd med at indrette sig paa en Maade noget svarende til den, vi i Øjeblikket foreslaar, eller finde, at de allerede har dette. Man vil overalt i disse Stater se de samme Bestræbelser, som for øvrigt skulde være fælles for alle Nationer, for at indskrænke Byrderne, de økonomiske og de personlige Byrder, hvad ogsaa sker ved dette Forslag. Man vil se de samme Bestræbelser, som har givet sig Udtryk i dette Forslag, men man vil samtidig se, at der stilles Krav om, at der skal være Mulighed for at løse ogsaa positive Forsvarsopgaver ved de Ordninger, man træffer i disse Stater, man vil intet Sted — der er spurgt derom, og der er ikke givet Svar derpaa fra Oppositionen — kunne finde en Stat, der har indrettet sit fremtidige Forsvar paa en saadan Maade, som det her er foreslaaet fra socialdemokratisk og fra radikal Side. Det er imidlertid ikke alene ud fra Folkeforbundspagtens Krav om, at Rustningerne skal indskrænkes, at vi er gaaet med til denne Begrænsning af Udgifterne, men det er ogsaa under Hensyn til hele den økonomiske Situation i vort eget Land. Jeg synes, det er ganske natur-